

at disse Erstatninger skulle gives ved de aarlige Finantslove, dog er mindre, end Ulempen vilde være ved, at Lodsjerne i Virkeligheden for 10 Aar vare tilfikkede en fast Gage. — Et andet væsentligt Ændringsforslag angaar Understøttelserne til de mindre Lodsjerier. For at forstaa det Princip, der var paatænkt for disse Understøttelser, maa jeg gjøre nogle Bemærkninger om, hvorledes Fordelingen af Lodsfortjenesten er paatænkt at skulle være saavel ved det oprindelige som ved det foreliggende Lovforslag. Hovedreglen er den, at Halvdelen af Lodsjerne, nemlig de ældre, skulde have $1\frac{1}{2}$ Part mod de yngre; men deraf er der gjort den Undtagelse, at ved de Lodsjerier, hvor Gjennemsnitsindtægten af Lods- og Priskepengene i de sidste 5 Aar før den 1ste Januar 1879 ikke er naaet til saa stort et Belsøb, at de yngre Lodsjer ved den angivne Delingsmaade ville faae mindst 700 Kr., skulle alle Lodsjerne dele lige. Til de Lodsjerier, hvor Indtægten har været saa stor, at Lodspegene her efter skulle deles ulige mellem de ældre og yngre Lodsjer, var der ikke foreslaaet nogen Understøttelse, og der er heller ikke foreslaaet nogen saadan i Lovforslaget, som det nu foreligger. Med Hensyn til de Lodsjerier, hvor Indtægten har været saa lille, at Lodspegene skulle deles lige mellem alle Lodsjerne, var der i det oprindelige Lovforslag skjælnet mellem dem, hvor Indtægten for hver enkelt Lods havde været over, og dem, hvor den havde været under 700 Kr., idet det let vil ses, at, fordi Indtægten ved et Lodsjeri ikke havde været saa stor, at de yngre Lodsjer ved ulige Deling af Lodspegene vilde faae 700 Kr., vilde alle Lodsjerne ved et saadant Lodsjeri dog ved lige Deling meget vel kunne faae over denne Sum. Jeg gjentager, at der i det oprindelige Lovforslag var gjort Forskjel mellem de Lodsjerier med lige Deling, hvor Indtægten for hver Lods vilde blive over 700 Kr., og dem, hvor den vilde blive under 700 Kr., og der var i det nævnte Lovforslag kun foreslaaet, at der skulde gives Understøttelse til de Lodsjerier med lige Deling, hvor Indtægten for hver enkelt Lods var mindre end 700 Kr. Understøttelsen var foreslaaet i Form af Alderstillaag paa 200 Kr., der skulde gives til de 40 ældste Lodsjer ved samtlige Lodsjerier af den ansættede Klasse. Dette er blevet ændret saaledes, at alle Lodsjerier med lige Deling kunne komme i Betragtning ved Alderstillaagene. Dette anser jeg i og for sig for en Forbedring, idet der var noget Ubilligt i, at Lodsjer, hvis Indtægt var nærved 700 Kr., skulde kunne faae et Tillæg af 200 Kr., medens der ikke skulde kunne gives et lignende Tillæg til Lodsjer, hvis Indtægter kun ganske lidt oversteg 700 Kr. Dette kunde ogsaa tænkes at virke slappende paa Tjenestens Udførelse, idet der hos Lodsjerierne mulig kunde fremkomme en Tendents til at holde Indtægten saa lav, at den ikke oversteg 700 Kr. for hver Lods. Som

Lovforslaget nu foreligger, er det foreslaaet, at der skal gives Alderstillaag til de ældre Lodsjer ved alle de Lodsjerier, hvor der er lige Deling, og at, naar det engang er bestemt, hvilke Lodsjerier der kommer ind under denne Bestemmelse, skal der ikke gjøres nogen Forandring heri, forinden Loven om Lønninger ved Lods væsenet er bleven revideret. Naar nu Antallet af saadanne Alderstillaag kun vare holdte til 40, saaledes som det oprindeligt var foreslaaet, ville der ikke kunne siges at være stet nogen Forhøjelse af Understøttelserne, idet der da blot var blevet lagt Noget over til forholdsvis bedre stillede Lodsjerier, som var taget fra flattere stillede Lodsjerier. Men foruden disse Alderstillaag er det foreslaaet, at der endvidere skal tildeles andre og tilbørlige større Alderstillaag til Lodsjerne ved Frederikshavn og Hirtsholmene. Det er nemlig blevet anset for rigtig, at Lodsjerierne paa de to nævnte Steder, og ligeledes Lodsjeriet ved Nyborg, søges bragte op til, om jeg saa maa kalde det, en noget højere Stilling end Lodsjerierne i Almindelighed, idet det er disse Lodsjerier, der næstefter de tre Sundlodsjerier have mest med den største Skibsfart at gjøre, som hyppigst komme ombord paa fremmede Skibe og ogsaa have længere Lodsninger. Der er derfor foreslaaet at give til Frederikshavns og Hirtsholmenes Lodsjerier, hvis økonomiske Stilling for Tiden kun er ringe, 13 Alderstillaag, deraf de 7 paa 400 Kr. og de 6 andre paa 300 Kr., naar det samlede Antal af Alderstillaag paa den Maade er forhøjet fra 80 til 93, af hvilke nogle endda ere satte til 400 Kr. Denne Forhøjelse af Alderstillaagenes Antal vil jeg i og for sig finde overmaade hensigtsmæssig. Lodsjerierne kunne trænge dertil, og den Byrde, der bliver paalagt Statskassen derved, er jo dog kun ringe, omtrent 4,000 Kr. om Aaret. Disse Alderstillaag staa imidlertid i Forbindelse med Pensioneringen ved Lodsjerierne, idet de Lodsjer, der faae saadanne Tillæg, skulle beholde dem, naar de blive pensionerede. Det har naturligvis været umuligt at skaffe sig Oplysning om, hvorledes dette vil influere paa det Antal af Alderstillaag, der bliver tilbage til de virkelig tjenstgjørende Lodsjer, og dels af den Grund og dels ogsaa i det Hele taget paa Grund af den Usikkerhed, der kan være med Hensyn til Virkningen af adskillige af de trufne Lønningsbestemmelser, er Alt, hvad der angaar Alderstillaagene, flyttet fra Lodsloven over til Loven om Lønninger ved Lods væsenet, for hvilken sidste Lov der er sat en Revisionsfrist af omtrent 5 Aar. Jeg tror, at der vil være Anledning til at foretage Forandringer efter en kortere Arraekkes Forløb i de til denne Lov overførte Bestemmelser, og jeg har derfor ikke havt Noget imod, at en saadan Revisionsfrist er bleven sat ind. Som mindre Forandring vil jeg fremhæve, at der ogsaa med Hensyn til Pensioneringen af Frederikshavns og Hirtsholmenes Lodsjerier er gjort noget Mere; end